Riigi Teataja

Nr. 31. **17. aprillil 1928 a.** **Nr. 31.**

Art. 162. **Pikalaenu panga võlakirjade eest vastutamise seadus.**
163. **Avalikkude õppeasutuste ja õigustega erakoolide õppejõudude tasude seaduse muutmise seadus.**
164. **Riigiasutuste koosseisude ja riigiteenijate palkade seaduse muutmise seadus nr. 2.**
165. **Põllumajanduslikkude koolide õppejõudude tasude seadus.**
166. **Eesti-Läti vahelise kinnisvarade kinnistusraamatutesse kandmise kohta käiva konventsiooni kinnitamise seadus. — Konventsioon.**
167. **Tapaloomade hindade keskmised määrad ja nende järgi võetav riigi %-maks 1928/1929 eelarve-aasta kohta.**
168. **Teedeministeeriumi ülemääraliste riigiteenijate koosseisu täiendus.**
169. **Riigikontrolli ülemääraliste riigiteenijate koosseisu täiendus.**
170. **Määrus kauba- ja abilaevade masinajuhtkonna ja masinameeskonna astme suurendamise kohta 1928 navigatsiooniaasta kestvuseks.**
171. **Teadaanne Haagi tsiviilprotsessi-konventsiooni maksmapaneku kohta käiva Eesti-Taani vahelise deklaratsiooni jõusseastumisest.**

Riigikogu poolt 30. märtsil 1928. a. vastuvõetud

162. Pikalaenu panga võlakirjade eest vastutamise seadus.

§ 1. Vabariigi Valitsust volitatakse andma riigikassa tagatist kuni viie miljoni krooni pikalaenu panga poolt põhikirja § 61. p. 3. alusel väljaantavate võlakirjade kapitali ja intresside tähtajalise tasumise eest.

§ 2. Vabariigi Valitsusel on õigus tagatist uuendada panga poolt lunastatud võlakirjade asemel samal alusel väljaantavate uute võlakirjade kapitali ja intresside tähtajalise tasumise eest, tingimusel, et liikvelolevate võlakirjade eest antud riigikassa tagatiste kogusumma ei ületaks viit miljonit krooni.

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikogu esimees K. Einbund.

Sekretär M. Juhkam.

Riigikogu poolt 30. märtsil 1928. a. vastuvõetud

163. Avalikkude õppeasutuste ja õigustega erakoolide õppejõudude tasude seaduse muutmise seadus.

Avalikkude õppeasutuste ja õigustega erakoolide õppejõudude tasude seaduse (R.T. nr. 22 — 1928.) § 29. muudetakse ja pannakse maksma 1. aprillist 1928. a. järgmises redaktsioonis:

§ 29. Avalikkude koolide juhatajaile ja maaalgkoolide õpetajaile on kooli ülevalpidaja kohustatud andma vastava korteri ühes kütte ja valgustusega, kuna teistele õppejõududele antakse korter ühes kütte ja valgustusega, kui korter kooli juures olemas. Korteri eest (ühes kütte ja valgustusega) maksab korterisaaja üüri maa- või linnavalitsuse (riigikoolides haridusministeeriumi) poolt määratud normi järgi, kusjuures korterisaaja poolt makstav üür ei tohi ületada 10% õppejõu normaalpalgast. Riigi hoolekandekoolis ja Harku koloniis antakse õppejõududele korter tasuta.

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikogu esimees K. Einbund.

Sekretär M. Juhkam.

Riigikogu poolt 30. märtsil 1928. a. vastuvõetud

164. Riigiasutuste koosseisude ja riigiteenijate palkade seaduse muutmise seadus nr. 2.

Riigiasutuste koosseisude ja riigiteenijate palkade seaduse (R.T. nr. 27 — 1927.) § 3. tehakse järgmised muudatused, arvates 1. aprillist 1928. a.

I.

Vähendada.

Välisministeeriumi alal:

B. Välisesindus.

Berliin.	Liik.	Arv.	Kuupalk. Kr.
I sekretär-konsul	a	1	900
Rooma.			
Ametnik	a	1	285
Kaunas.			
Chargé d'Affaires	a	1	750
Ametnik	v	1	200
Brüssel.			
Sekretär-asekonsul	a	1	525
Konstantinoopol.			
Sekretär-asekonsul	a	1	600

Töö-hoolekandeministeeriumi alal:

B. Tervishoiu- ja hoolekandevalitsus.

Maakonnaarst	a	11	65
Linnaarst	a	2	65
Linnaarst	a	11	60

2. Hoolekande asutused.

Vigaste laste kodu juhataja (Taheval)	a	1	220
Alaealiste tütarlaste kodu juhataja	a	1	155
Lastekodu juhataja (Aasperes, Murastes, Saksis, Narvas)	a	4	140
Juhataja abi (Taheval — ühtlasi õpetaja; Udrikul)	a	2	140
Juhataja abi (Narva lastekodus)	a	1	120
Õpetaja (Aasperes 1 — Saksis 1 — Taheval 1 — Murastes 1)		4	Palk õppejõudude tasude seaduse järgi.
Meister instruktor (Taheval 1, Udrikul 1, Imastus 3)	a	5	110
Invaliididekodu juhataja (Imastus)	a	1	120
Kasvataja-lasteaednik (Aasperes 1, Murastes 1, Saksis 1)	v	3	75
Vanem õde (Vigaste laste kodus Taheval ja invaliididekodus Imastus)	v	2	65
Pereema (vigaste laste kodus Taheval, invaliididekodus Imastus, invaliidide ühiselumajas Tartus ja alaealiste tütarlaste kodus)	v	4	60
Kasvataja-põetaja (Taheva vigaste laste kodus)	v	1	60

II.

Suurendada.

Haridusministeeriumi alal:

B. Riigi koolivalitsus.

2. Riigi koolid.

l) Riigikoolide õppejõud		18	Palk õppejõudude tasude seaduse järgi.
m) Läänemaa ühisgümnaasium.			
Juhataja	a	1	Palk õppejõudude tasude seaduse järgi
Juhataja abi	a	1	
Asjaajaja	a	1	75

Põllutööministeeriumi alal:

C. Põllumajanduse peavalitsus.

10. Helme põllutöökool.

Juhataja	a	1	Palk õppejõudude tasude seaduse järgi
Õpetaja		3	

11. Särevere kodumajanduskool.

Juhataja	a	1	Palk õppejõudude tasude seaduse järgi
Õpetaja		3	

Välisministeeriumi alal:

B. Välisesindus.

Berliin.			
Nõunik (kui sekretär-konsul, siis kr. 900)	a	1	1.050
Pariis.			
Korrespondent	v	1	175
Rooma.			
II sekretär-asekonsul	a	1	375
Kaunas.			
Saadik	a	1	935
II sekretär-asekonsul	a	1	375
Belgia.			
Sekretär-asekonsul	a	1	525
Balkani riigid.			
Sekretär-asekonsul	a	1	600

Töö-hoolekandeministeeriumi alal:

B. Tervishoiu- ja hoolekandevalitsus.

	Liik.	Arv.	Kuupalk. Kr.	
1. Tervishoiu- ja ravitsusasutused.				
Vaimuhaigemaja juhataja (Seevaldis)	a	1	280	
Vaimuhaigemaja juhataja abi (Seevaldis)	a	1	240	
Vanem ordinaator (Seevaldis)	a	1	200	
Ordinaator (Jämejalal 1 ja Seevaldis 2)	a	3	185	
Majandusejuhataja (Seevaldis)	a	1	185	
Raamatupidaja-asjaajaja (Seevaldis)	a	1	130	
Tehnik (Seevaldis)	a	1	110	
Montöör (Seevaldis)	v	1	90	
Ülevaataja-õde (Seevaldis)	v	3	70	
Vanem õde (Seevaldis)	v	5	65	
Pereema (Seevaldis)	v	1	65	
Pereema abi (Seevaldis)	v	1	60	
Pesulao ülevaataja (Seevaldis)	v	1	60	
Vanem kantseleiametnik	v	1	65	
Kantseleiametnik	v	2	60	
2. Hoolekande asutused.				
Lastekodu-sanatooriumi juhataja (Taheval)	a	1	220	
Tütarlastekodu juhataja (Saksis)	a	1	170	
Õpetaja (Saksis)		2		Palk õppejõudude tasude seaduse järgi.
Majapidamise õpetaja (Saksis)		1		
Käsitööõpetaja (Saksis)		1		
Lastekodu juhataja (Vaivaras)	a	1		
Lastekodu juhataja abi (Vaivaras)	a	1		
Juhataja abi (Nõmme rinnalaste- ja emadekodus)	a	1	185	
Meister-instruktor (pimedate eksternaadis)	a	1	110	
Majandusjuhataja-asjaajaja (Taheval)	a	1	100	
Röntgeni tehnik-montöör (Taheval)	a	1	100	
Vanem õde (Taheval)	v	1	60	
Raamatupidaja-asjaajaja (Vaivaras ja Saksis)	a	2	75	
Kasvataja-lasteaednik (Vaivaras)	v	1	75	
Kasvataja-põetaja (Taheval)	v	2	60	
Õde (Nõmme rinnalaste- ja emadekodus ja Taheval)	v	2	60	
Pereema (Taheval)	v	1	60	

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikogu esimees K. Einbund.

Sekretär M. Juhkam.

Riigikogu poolt 30. märtsil 1928. a. vastuvõetud

165. Põllumajanduslikkude koolide õppejõudude tasude seadus.

§ 1. Palgasaamise suhtes jagunevad põllumajanduslikkude koolide õppejõud kolme haridusjärku:

1) I järku kuuluvad: kodu- ja välismaa ülikoolide ning teiste kõrgemate õppeasutuste lõpetajad; kõrgemate õppeasutuste kursuse läbikuulanud isikud, õpetajate instituutide lõpetajad; Tartu ülikooli juures korraldatud keskkooliõpetajate asemikkude ettevalmistamise kursuste lõpetajad, mitte alla 2 aastat kestvate eriainete kursuste lõpetajad keskkooli või õpetajate või vaimuliku seminari eelharidusega; veneaegsed keelte ülemõpetajad; eriainete õpetajad sellekohase kutsetunnistusega ja vähemalt üldharidusliku keskkooli või õpetajate või vaimuliku seminari eelharidusega; merekoolide õpetajad kaugesõidukapteni eksamiga, kellel keskkooli või keskkoolile vastava kutsekooli eelharidus või merekooliõpetaja kutse; Õpetajate palgamääruse (R.T. nr. 60—1919.) § 3. märkus 2. põhjal — I ja II järku tõstetud õpetajad.

2) II järku kuuluvad: õpetajate ning vaimuliku seminari lõpetajad; üld- ja kutseliste keskkoolide lõpetajad; eriõppeainete õpetajad sellekohase kutsetunnistusega, aga vähem kui keskkooli või õpetajate seminari eelharidusega; kreis-, kodu- ja algkooli õpetaja kutse omandanud isikud; merekoolide õpetajad kaugesõidukapteni eksamiga, aga vähem kui keskkooli eelharidusega; Õpetajate palgamääruse § 3. märkus 2. põhjal III järku tõstetud õpetajad.

3) III järku kuuluvad kõik teised õpetajad, kes nende hariduse järgi ei kuulu I või II järku.

Selles paragrahvis tähendamata haridusega õpetajate liigitamine kuulub põllutööministeeriumile.

§ 2. Põllumajanduslikkude koolide õppejõud saavad palka riigiteenijatega ühtlaselt järgmiste astmete ja tabelites 1. ja 2. näidatud normide järgi:

IV aste	280 krooni	XII aste	140 kr.
V „	260 „	XIII „	130 „
VI „	240 „	XIV „	120 „
VII „	220 „	XV „	110 „
VIII „	200 „	XVI „	100 „
IX „	185 „	XVII „	90 „
X „	170 „	XVIII „	80 „
XI „	155 „	XIX „	75 „

Tabel 1.

Õppetöö praktika.	Juhataja.									
	I järk.						II järk.		III järk.	
	a.		b.		c.					
	Aste.	Palk kuus krooni.	Aste.	Palk kuus krooni.	Aste.	Palk kuus krooni.	Aste.	Palk kuus krooni.	Aste.	Palk kuus krooni.
12 a. praktika	VI	240	VIII	200	IX	185	XI	155	XV	110
9 a. „	VII	220	IX	185	X	170	XII	140	XVI	100
6 a. „	VIII	200	X	170	XI	155	XIII	130	XVII	90
3 a. „	IX	185	XI	155	XII	140	XIV	120	XVIII	80
Vähem kui 3 a. praktika	X	170	XII	140	XIII	130	XV	110	XIX	75

Tabel 2.

Õppetöö praktika.	Õpetaja.									
	I järk.						II järk.		III järk.	
	a.		b.		c.					
	Aste.	Palk kuus krooni.	Aste.	Palk kuus krooni.	Aste.	Palk kuus krooni.	Aste.	Palk kuus krooni.	Aste.	Palk kuus krooni.
12 a. praktika	VIII	200	IX	185	XI	155	XII	140	XV	110
9 a. „	IX	185	X	170	XII	140	XIII	130	XVI	100
6 a. „	X	170	XI	155	XIII	130	XIV	120	XVII	90
3 a. „	XI	155	XII	140	XIV	120	XV	110	XVIII	80
Vähem kui 3 a. praktika	XII	140	XIII	130	XV	110	XVI	100	XIX	75

I haridusjärku kuuluvad õpetajad või juhatajad, kes lõpetanud kodu- või välismaa ülikooli või mõne teise kõrgema õppeasutuse, mille kursus kestab vähemalt 3 aastat, kui nad omandanud koolile vastava õpetaja kutse või põllutööministeeriumi poolt selle vääriliseks tunnustatud eduka õppetegevuse puhul, saavad palka tabelites 1. ja 2. näidatud astmete ja normide järgi I-a järgus; puudub neil aga koolile vastav õpetaja kutse ega pole nad põllutööministeeriumi poolt kutsega õpetaja vääriliseks tunnustatud, saavad nad palka I-b järgus; kõik teised I järku kuuluvad õpetajad või juhatajad saavad palka I-c järgus.

Juhataja põllutöökeskkoolis saab palka ühe astme võrra kõrgemalt tabel 1. näidatud normist.

Juhataja abi saab palka ühe astme võrra kõrgemalt tabel 2. näidatud normist.

Juhataja ja õpetajad kodumajandusekoolis, kuhu võetakse vastu keskkooliharidusega naiskodanikke, saavad palka ühe astme võrra kõrgemalt tabelites 1. ja 2. näidatud normidest.

Teenistusajana arvestatakse eriainete õpetajatel, peale koolitöö praktika, ka veel nende endine tegevus agronoomia või vastaval erialal, kooli õppenõukogu ettepanekul ja põllutööministeeriumi kinnitusel.

§ 3. Koolide juhatajad ning õppejõud, kellel vähemalt 50% normaaltundide arvust nädalas, saavad kooli ülevalpidajalt tasuta vastava korteri ning kohaliku turu hindadega kütte, valgustuse ja kooli majapidamisest toiduaineid, kui neid müügiks jätkub; kodumajanduskoolides saavad õppeköögi juhatajad kooli ülevalpidajalt tasuta ülevalpidamise õppeköögist.

§ 4. Kui mõne õppejõu palk normaalarvu

tundide eest käesoleva seaduse järgi väheneb võrreldes selle palgaga, mis ta sai tundide normaalarvu juures § 16. nimetatud seaduste järgi, makstakse talle palka normaalarvu tundide eest endises suuruses edasi niikaua, kui ta jääb samale kohale; lisatunnid arvestatakse käesoleva seaduse normide järgi.

§ 5. Kõigile Petserimaal ja Narva-tagustes valdades asuvates põllumajanduslikkudes koolides riigikeeles töötavatele õppejõududele maksab riik palgalisa 10% üldisest palganormist.

§ 6. Koolide õppejõudude nädalatundide arv, mille eest makstakse § 2. tabelis nr. 2 näidatud tasu, on 25 normaaltundi. Koolides, kus õppetegevus kooli juures kestab vähemalt 42 õppenädalat aastas, on õppejõudude nädalatundide normaalarv 20, kusjuures normaaltunniks loetakse ühe teoreetilise üldhariduslikku õppetunni andmine. Alla või üle selle normaalarvu tundide andmise korral makstakse õpetajatele kuus iga nädalatunni eest vähem või rohkem $^1/_{25}$ või $^1/_{20}$ osa § 2. tähendatud vastavast õpetaja palgast. Õppejõudude palgatasu arvestamisel loetakse põllumajanduslikkude eriõppeainete kaks tundi kolme, üks õppepraktika tund ühe ja üks tund õpilaste tööpraktika juhatamist veerand normaaltunni vääriliseks.

Õppeainete liigitamine eri- ja üldaineteks, tundide liigitamine teoreetiliseks ja õppepraktika ning tegelikkudeks tundideks kuulub põllutööministeeriumile. Lisatundide ülemmäära, mis kooli juhatajale, ta abile ja õpetajatele lubatud koolis anda, ja mille eest makstakse neile palka, määrab põllutööminister.

§ 7. Nädalatundide arv, mille eest kooli juhataja ja ta abi saavad täie palga, on õpetaja normaaltundide arvust vähem 5 normaaltunni võrra juhatajal ja 2 normaaltunni võrra juhataja abil iga juhatada oleva klassikomplekti kohta, kuid mitte vähem kui 8 normaaltundi. Üle normi antud tundide eest saavad kooli juhataja ning juhataja abi tasu sel määral, kuipalju nad peaksid saama õpetajana nende tundide eest.

§ 8. Põllumajanduslikkude koolide õppejõud on kohustatud peale §§ 6. ja 7. tähendatud õppetundide ilma erilise tasuta oma peale võtma tarvilikud õppe- ja kasvatustegevusega ühendusesolevad tööd, nagu: korrapidamine koolis, õpilaste järelvalve, klassi juhatamine, klassi raamatukogu hoidmine ja raamatute väljaandmine, kirjalikud tööd, füüsikaliste ja keemiliste katsete ettevalmistamine, õppesisseseadete ja -vahendite hoidmine. Peale selle on õppejõud kohustatud töötama kooli õppetööst vabal ajal ühiskondliku agronoomia alal ja teostama õpilaste järelvalvet ning nende juhtimist tööpraktikal harjutuskohtadel või õpilaste kodutalus põllutööministeeriumi määruste järgi.

Kooli talumajapidamise juhtimise võib kooli ülevalpidaja tarbekorral panna koolijuhataja peale. Internaadiga ühendusesolevad tööd kuuluvad kooliõppejõudude ülesannete hulka. Koolijuhatajal ja õpetajatel on õigus nende tööde eest eritasu saada kooli ülevalpidajalt, viimase poolt kindlaksmääratud ja põllutööministeeriumi poolt kinnitatud normide järgi.

§ 9. Põllumajanduslikkude koolide õppejõududel on ühekuune puhkusaeg, mida koolinõukogu põhjendatud ettepanekul ja põllutööministeeriumi kinnitusel võib pikendada kahe kuuni.

§ 10. Põllumajanduslikkudes kutsekoolides võib kooli ülevalpidaja vabal kokkuleppel ametisse palgata õppepraktika ja tegelikkude tööde juhatajaid ja tehnilisi abitööjõude, erijuhtudel ka eriainete õpetajaid, kusjuures põllutööministeerium kinnitab teenistuslepingu tingimused.

§ 11. Asetäitetundide eest makstakse õppejõule iga antud tunni eest $^1/_{100}$ osa tema, kui õpetaja täiest kuupalgast nädalatundide normaalarvu juures, aga ainult siis, kui asetäitetunde antakse põllutööministeeriumi nõusolekul, või, kui võimatu nõutada ministeeriumi nõusolekut enne asetäitetundide andmist, kooli juhataja esialgsel korraldusel ja teadaandel.

§ 12. Põllumajanduslikkude koolide õppejõud, kellel nädalatundide arv on vähemalt 50% normaalarvust, saavad perekonna-abiraha riigiametnikkude ja -teenijate kohta käivate määruste ja normide järgi.

§ 13. Põllumajanduslikkude koolide juhatajad ja õppejõud, kellel nädalatundide arv vähemalt 50% normaalarvust, kui ka nende perekonnaliikmed, saavad haiguse korral arstiabi ning rahalist toetust ja surma korral ajutist abiraha ühesugustel alustel riigiteenijatega riigikoolides riigi poolt, teistes koolides kooli ülevalpidajalt. Haige õpetaja palga maksab riik ühesugustel alustel riigiteenijatega.

§ 14. Avalikkude põllumajanduslikkude koolide ja õigustega erakoolide õpetajate ja juhatajate palga, perekonna-abiraha ja tasu lisa- ning asetäitetundide eest maksab tervelt riik.

§ 15. Õppejõudude palk makstakse välja hiljemalt iga kuu viimaseks päevaks. Saatmiskulusid ei arvata palgast maha.

§ 16. Käesoleva seaduse maksmahakkamisega kaotavad maksvuse 1) Põllutöökoolide õpetajate palgaseadus (R.T. nr. 118 — 1921.), 2) Põllutöökoolide õpetajate palgaseaduse muutmise seadus (R.T. nr. 42 — 1923.) ja 3) Kooli-

nõunikkude ja avalikkude koolide õpetajate ajutise palgalisa seadus (R.T. nr. 52 — 1927.) selles osas, mis käib põllumajanduslikkude koolide õppejõudude kohta, kes palka saavad käesoleva seaduse järgi. Nende seaduste alusel üksikuile õppejõududele määratud palgaastme kõrgendused jäävad jõusse.

§ 17. Käesolev seadus hakkab maksma 1. aprillist 1928. a.

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikogu esimees K. Einbund.

Sekretär M. Juhkam.

Riigikogu poolt 22. märtsil 1928. a. vastuvõetud

166. Eesti-Läti vahelise kinnisvarade kinnistusraamatutesse kandmise kohta käiva konventsiooni kinnitamise seadus.

§ 1. Konventsioon Eesti-Läti vahel kinnisvarade kandmise kohta kinnistusraamatutesse, alla kirjutatud Riias 29. juulil 1927. a., tunnustatakse kinnitatuks.

§ 2. Konventsiooni eesti- ja lätikeelsed algtekstid avaldatakse ühes käesoleva seadusega.

Algkirjale alla kirjutanud

Riigikogu abiesimees R. Penno.

Abisekretär O. Liigand.

Konventsioon Eesti ja Läti vahel kinnisvarade sissekandmise kohta kinnistusraamatutesse.

Eesti Valitsus ja Läti Valitsus, soovides korraldada kinnisvarade kinnistusregistritesse sissekandmise küsimust ühenduses piiri lõpuliku kindlaksmääramisega mõlema riigi vahel, otsustasid sõlmida vastava konventsiooni ja nimetasid oma täisvolinikkudeks:

Eesti Valitsus:

Härra Jul. Seljamaa, erakorralise saadiku ja täisvolilise ministri,

Läti Valitsus:

Härra F. Cielens'i, Välisministri,

kes, pärast oma heas ja nõutud korras leitud täisvolituste vastastikku esitamist, kokku leppisid järgmiste eeskirjade kohta:

Artikkel esimene.

Kinnisvarad, mis kinnistatud kinnistusraamatutes ühes lepinguosalises riigis ja mis riigipiiri kindlaksmääramisega sattunud tervikus teise lepinguosalise territooriumile, kinnistatakse viimase kinnistusraamatutes alljärgneva korra järele:

§ 1. Kahe aasta kestel, arvates käesoleva konventsiooni ratifikatsioonikirjade vahetamise päevast, on kõnesolevate kinnisvarade omanikud õigustatud nõudma oma kinnisvara kinnistamist kohalikus kinnistusjaoskonnas, ilma Not. Sead. § 369, p. 2-ses seatud maksudeta ja lõivudeta; pärast seda tähtaega allu-

Konvencija starp Latviju un Igauniju par nekustamu mantu ierakstīšanu zemes grāmatās.

Latvijas valdība un Igaunijas valdība vēlēdamās nokārtot jautājumu par nekustamu mantu ierakstīšanu zemes grāmatās sakarā ar robežas galīgu nospraušanu starp abām valstīm, nolēma noslēgt piemērotu konvenciju un iecēla par saviem pilnvarotiem:

Latvijas valdība:

ārlietu ministri F. Cielena kungu,

Igaunijas valdība:

ārkārtējo sūtni un pilnvaroto ministri Jul. Seljamaa kungu,

kuŗi, uzrādijuši savas labā un pienācīgā formā atrastās pilnvaras, vienojās par sekošiem noteikumiem:

1. pants.

Nekustamās mantas, kuŗas ierakstītas zemes grāmatās vienā līgumslēdzēju valstī un kuŗas sakarā ar valsts robežas nospraušanu pārgājušas nedalītā veidā otras valsts teritorijā, tiek ierakstītas attiecīgas valsts zemes grāmatās pēc sekošiem noteikumiem:

1. §. Divu gadu laikā pēc šīs konvencijas ratifikacijas dokumentu apmaiņas dienas minēto nekustamu mantu īpašniekiem ir tiesība prasīt viņu nekustamās mantas ierakstīšanu vietējā zemes grāmatu nodaļā, nemaksājot Notar. nolik. 369. p. 2. punktā paredzētos nodokļus vai nodevas; pēc minētā termiņa notecēšanas tādi ieraksti apmaksājami

vad need kinnistamised maksudele ja lõivudele üldkorras.

§ 2. Kinnistamise nõudmist võivad esitada peale omaniku ka teised sellest huvitatud asutused ja isikud.

§ 3. Eelmistes (1. ja 2) paragrahvides ettenähtud nõudmistega pöördutakse selle kinnistusjaoskonna poole, kelle ringkonnas üleläinud kinnisvara asub, esitades: kohalise valla-, alevi- või linnavalitsuse või politsei tunnistuse, et kõnesolev kinnisvara tõesti asub sama riigi piiris, ja andmed selle kinnisvara omaniku, nime, kinnistusnumbri, asukoha ja nimetuse kohta.

§ 4. Saades ülemalnimetatud nõudmise pöördub kinnistusjaoskond otseteed teise riigi vastava kinnistusjaoskonna poole palvega saata temale vastav kinnistustoimetus (Not. Sead. § 330).

§ 5. Kinnistusjaoskond, kes eelmises (4.) paragrahvis ettenähtud palve saanud, selgitab politsei kaudu, kas kõnesolev kinnisvara on tõepoolest üle läinud teise riigi territooriumile, jaataval korral suleb oma otsusega vastava kinnistusregistri osa (Not. Sead. § 309), seab (Not. Sead. § 330) ettenähtud kinnistustoimetuse seaduslikku korda, varustab seda äratõmbega kinnistusregistrist ja saadab ta teisele kinnistusjaoskonnale.

§ 6. Kätte saades eelmises (5.) paragrahvis ettenähtud kinnistustoimetuse, avab kinnistusjaoskond selle kinnisvara jaoks oma vastavas kinnistusregistris uue osa Not. Sead. §§ 309—330 korras, teatab sellest teisele kinnistusjaoskonnale, näidates uue kinnistusregistri osa numbri, ja annab omanikule välja äratõmbe kinnistusregistrist.

Artikkel 2.

Eesti-Läti piirijoonega eraldatud kinnisvarade osade kinnistamine vastava riigi kinnistusraamatutes sünnib järgmistel alustel:

§ 1. Kinnisvaradest piirijoonega eraldatud vähemate osade kohta valmistatakse kaardid viies eksemplaris: neil kaartidel märgitakse eraldatud kinnisvara osa ja piiririba alla 1. novembri 1923. a. täiendava piirilepingu art. IX-da järgi võõrandatud maa-ala suurus (eraldi Eesti ja Läti pooled), samuti ka selle kinnisvara omaniku nimi, kinnisvara nimetus ja senine kinnistusnumber. Neist kaartidest saadetakse kummagi riigi vastavale kinnistusjaoskonnale ja kinnisvarade maksuametile igaattiecīgiem nodokļiem vai nodevām uz vispārējiem pamatiem.

2. §. Pieprasīt nekustamo mantu ierakstīšanu zemes grāmatās, bez to īpašniekiem, var arī visas citas ieinteresētas personas un iestādes.

3. §. Iepriekšejos (1. un 2.) paragrafos paredzētie pieprasījumi jaiesniedz tai zemes grāmatu nodaļai, kuŗas rajonā atrodās pārgājuse nekustamā manta, pievienojot tiem pagasta, miesta vai pilsētas pašvaldības, vai arī policijas apliecību par to, ka nekustamā manta patiesi atrodas attiecīgas valsts robežās, kā arī uzdodot minētās nekustamās mantas īpašnieka vārdu, ieraksta numuru, atrašanās vietu un nosaukumu.

4. §. Saņēmusi augšminēto pieprasījumu, zemes grāmatu nodaļa griežas tieši pie attiecīgas zemes grāmatu nodaļas otrā valstī ar lūgumu izsūtīt viņai attiecīgu zemes grāmatu lietu (Not. nol. 330. pants).

5. §. Saņēmusi iepriekšējā paragrafā minēto lūgumu, zemes grāmatu nodaļa pārbauda caur policiju, vai norādītā nekustamā manta patiesi pārgājusi otras valsts teritorijā, un, ja šis apstāklis apstiprinas, taisa attiecīgu lēmumu par zemes grāmatu reģistra folijus slēgšanu (Not. nol. 309. pants); pēc tam zemes grāmatu nodaļa saved pilnīgā kārtībā zemes grāmatu lietu (Not. nol. 330. pants), pievieno tai izrakstu no zemes grāmatu reģistra un nosūta lietu otrai zemes grāmatu nodaļai.

6. §. Saņēmusi iepriekšējā (5.) paragrafā minēto zemes grāmatu lietu, zemes grāmatu nodaļa atver attiecīgai nekustamai mantai piekritīgā zemes grāmatu reģistrī jaunu nodalījumu Not. nol. 309 — 330. p.p. paredzētā kārtībā, paziņojot par to otras valsts zemes grāmatu nodaļai un uzdodot tai jauno zemes grāmatu nodalījuma numuru, un izsniedz īpašniekam izrakstu no zemes grāmatu reģistra.

2. pants.

Ar Latvijas-Igaunijas robežliniju pārdalīto nekustamo mantu daļu ierakstīšana attiecīgās valsts zemes grāmatās notiek pēc sekošiem noteikumiem:

1. §. Robežlinijas pārdalīto nekustamo mantu mazākām daļām izgatavo zemes planus piecos eksemplaros; šajos planos jāatzīmē, kā atdalītās daļas platība, tā arī tās zemes platība, kuŗa, saskaņā ar 1923. g. 1. novembra papildlīguma robežas jautājumos 9. pantu, atsavināta robežjoslai (uzdodt atsevišķi Latvijas un Igaunijas daļu) un ari nekustamās mantas nosaukums, agrākais zemes grāmatu numurs un īpašnieka vārds. Abu valstu attiecīgām zemes grāmatu nodaļām un kadastru

ühele üks eksemplar, kuna viies eksemplar saadetakse kinnisvara omanikule.

Nende kaartide valmistamine ja laialisaatmine sünnib segakomisjoni poolt, mis moodustatakse mõlema riigi valitsuste otsustega pariteedi alusel. Kaartide valmistamise kulud oma tööraioonis (1. novembri 1923. a. täiendava piirilepingu art. VII) kannab kumbki riik.

§ 2. Kinnistusjaoskond, kus poolitatud kinnisvara seni oli sisse kantud, saades eelmises (1.) paragrahvis ettenähtud kaardi eksemplari, paneb selle vastavasse kinnistustoimetusse ja märgib vastava kinnistusregistri osa I. jao II. lahtris (Not. Sead. § 320), kui palju sellest kinnisvarast on eraldatud piiririba alla (eraldi Eesti ja Läti pooled), kui palju piiririba taha naaberriigi territooriumile, ja kinnistusregistri I. jao I. lahtrisse — kui palju jäi oma riigi piiridesse alles.

§ 3. Peale selle seab kinnistusjaoskond kinnistustoimetuse seaduslikku korda, valmistab sellest täpse ärakirja ja saadab selle vahendita teise riigi vastavale kinnistusjaoskonnale.

Juhtumisel, kui riigipiiri taha läks kinnisvara suurem osa, mille kohta ei ole valmistatud § 1. ettenähtud kaarti, siis saadab kinnistusjaoskond ühes kinnistustoimetuse ärakirjaga ära ka sama kinnisvara olemasoleva endise kaardi või, kui see ei ole võimalik, siis selle teisendi.

Samal korral peab sama riigi kinnisvarade maksuamet saatma naaberriigi kinnisvarade maksuametile ka tema käes oleva endise kaardi või selle teisendi ühes vajalikkude kadastriandmetega üleläinud osa kohta.

§ 4. Kinnistusjaoskond, kelle ringkonda sattus piirijoonega eraldatud kinnisvara osa, saades eelmises (3.) paragrahvis ettenähtud kinnistustoimetuse ärakirja, vastaval korral ühes endise kaardiga, ja § 1. ettenähtud uue kaardi eksemplari, avab ületulnud kinnisvara osa jaoks vastavas kinnistusregistris uue osa Not. Sead. §§ 309—330 korras, märkides 1. jao 1. lahtrisse (Not. Sead. § 320) andmed ületulnud kinnisvara osa kohta, ja sama jao II. lahtrisse andmed selle kohta, kui palju sellest kinnisvarast jäi piiririba taha ja kui palju võõrandati piiririba alla (eraldi Eesti ja Läti pooled).

§ 5. Pärast eelmises (4.) paragrahvis ettenähtud toimetusi teatab kinnistusjaoskond naaberriigi vastavale kinnistusjaoskonnale andmed uue kinnistusregistri osa avamise kohta kõnesoleva kinnisvara osa jaoks, teatades selle nodaļām nosūta pa vienam no augšminētiem planiem, bet piekto eksemplaru izsniedz nekustamās mantas īpašniekam.

Minēto planu izgatavošanu un izsūtīšanu izdara jauktā komisija, kuŗu ieceļ abas valdības uz paritates pamata. Ar planu izgatavošanu saistītos izdevumus uzņemas katra valsts savā valsts robežas izbūves rajonā (1923. g. 1. novembra papildlīguma robežas jautājumos 7. pants).

2. §. Zemes grāmatu nodaļa, kuŗā līdzšim skaitījās pārdalītā nekustamā manta, saņēmusi iepriekšējā paragrafā minētā plana eksemplaru, pievieno to attiecīgai zemes grāmatu lietai un atzīmē zemes grāmatu reģistra attiecīgā nodalījuma I. daļas 2. rubrikā (Not. nol. 320. p.), cik no šīs nekustamās mantas atdalīts robežjoslai (atsevišķi Latvijas un Igaunijas daļa) un cik palicis otrā valstī ārpus robežas joslas, bet pirmās daļas I. rubrikā — cik palicis pašas valsts robežās.

3. §. Pēc tam zemes grāmatu nodaļa saved pilnīgā kārtībā zemes grāmatu lietu, pagatavo no tās vienu pilnīgu norakstu un nosūta šo norakstu tieši otras valsts attiecīgai zemes grāmatu nodaļai.

Gadījumā, ja otrpus robežjoslas pārgājusi nekustamās mantas lielākā daļa, kurai nav izgatavots 1. §. paredzētais plans, zemes grāmatu nodaļa nosūta līdz ar zemes grāmatu nodalījuma noraksti viņas rīcībā esošo nekustamas mantas veco planu, vai ja tas nebūtu iespējams, tā apliecinātu kopiju.

Tanī pašā gadījumā tās pašas valsts kadastra nodaļa nosūta otras valsts kadastra nodaļai viņas rīcībā esošo šīs nekustamas mantas zemes planu, vai tā kopiju, līdz ar visiem kadastra datiem attiecībā uz nekustamās mantas pārgājušo daļu.

4. §. Zemes grāmatu nodaļa, kuŗas rajonā atrodas nekustamās mantas pārgājuse daļa, saņēmusi 3. §. minēto zemes grāmatu lietas norakstu, (attiecīgā gadījumā līdz ar veco planu) kā ari 1. §. minēto jaunā plana eksemplaru, atver pārgājušai nekustamās mantas daļai attiecīgā zemes grāmatu reģistrī jaunu nodalījumu (foliju) Not. nol. 309.—330. p.p. paredzētā kārtībā, atzīmējot I. daļas I. rubrikā (Not. nol. 320. p.) pārgājušās daļas platību, bet tās pašas daļas 2. rubrikā — cik no šīs nekustamās mantas palicis ārpus robežjoslas un cik atsavināts robežjoslai (atsevišķi Latvijas un Igaunijas daļa).

5. §. Pēc 4. §. paredzēto darbu izpildīšanas, zemes grāmatu nodaļa paziņo otras valsts zemes grāmatu nodaļai par zemes grāmatu reģistra jauna nodalījuma atvēršanu, uzdodot tā numuru, un izsniedz nekustamās

numbri, ja annab omanikule välja äratõmbe kinnisturegistrist.

§ 6. Kinnisvarade omanikkude või kreeditoride poolt esitatavatele kinnistusaktidele teevad kinnistusjaoskonnad eraldamisest järgnevad märkused.

§ 7. §§ 1—6 ettenähtud toimetused on vabad kõigist maksudest ja lõivudest.

§ 8. Käesolevas artiklis ettenähtud maade kohta ei maksa kummagi riigi seaduses ettenähtud alammäär.

Artikkel 3.

Piirijoonega poolitatud kinnisvara peal lasuvad võlad ja muud koormatused kantakse — kooskõlas 19. oktoobril 1920. a. Eesti ja Läti vahel sõlmitud konventsiooni riigipiiri kindlaksmääramise kohta mõlema Vabariigi vahel, kummagi lepinguosalise kodanikkude õiguste kohta teise lepinguosalise territooriumil ja piirijoonega poolitatud kinnisvarade saatuse kohta, art. XVIII-ga — ka eraldatud kinnisvara osa peale.

Ühe lepinguosalise kohtu otsused kummagi riigi kinnistusregistrisse kantud obligatsioonide ja nõudmiste põhjal, täidetakse teise lepinguosalise territooriumil Tsiviilkohtupidamise seaduse §§ 1274—1280 ettenähtud korras.

Kui koormatud kinnisvarast piirijoonega lahutatud osadel on kummalgi omaette omanik, siis tuleb nõudmine esitada solidaarselt koormatud osa mõlema omaniku vastu ühe niisuguse osa asukoha järgi nõudja valikul. Sarnases asjus järgnenud ühe lepinguosalise kohtu otsuse täitmisele pööramiseks teise lepinguosalise territooriumil sealse kinnisvara osa omaniku vastu tuleb esitada, peale Tsiviilkohtupidamise seaduse § 1276. ettenähtud lisade, ka kohaliku notari tõendus, et ettepaneku peale — seda nõudmist vabatahtlikult rahuldada — koormatud kinnisvara selle osa omanik ühe kuu kestel üldse ei vastanud või rahuldamisest keeldus.

Artikkel 4.

Kinnisvarad, mis kas üldse ei olnud kinnistusraamatusse kantud või olid kantud endise Pihkva notariaalarhiivi kinnistusraamatutesse, kinnistatakse kummaski riigis tema sisemiste seaduste järgi.

Artikkel 5.

Kummagi riigi kohtuminister annab kinnistusjaoskondadele vastavad juhtnöörid käesoleva konventsiooni eeskirjade täitmiseks.

mantas īpašniekam zemes grāmatu reģistra izrakstu.

6. §. Uz nekustamo mantu īpašnieku vai kreditoru iesniedzamām zemes grāmatu vecām aktīm, zemes grāmatu nodaļas taisa attiecīgas atzīmes par atdalīšanu.

7. §. 1.—6. paragrafos paredzētie darbi atsvabināti no apmaksas ar nodevām un nodokļiem.

8. §. Šai pantā minētie atdalītie zemes gabali nav padoti katrā valstī spēkā esošiem likumiem par minimalo normu.

3. pants.

Parādi un citi apgrūtinājumi, kuri gulstas uz robežlinijas pārdalītām nekustamām mantām jāieraksta, saskaņā ar 1920. g. ada 19. oktobrī noslēgtās konvencijas par valsts robežas noteikšanu un novilkšanu dabā starp minētām republikām, vienas līgumslēdzēju puses pilsoņu tiesībām otras teritorijā un ar robežliniju pārdalīto nekustamo īpašumu stāvokli XVIII. panta piezīmi, arī uz nekustamās mantas atdalīto daļu.

Vienas līgumslēdzēju valsts tiesu spriedumi, kuri taisīti par obligacijām un prasībām, kas ierakstītas abu valstu zemes grāmatās, izpildami otras līgumslēdzēju valsts teritorijā saskaņā ar civilproc. lik. 1274 — 1280 p.p.

Ja parādiem apgrūtināto robežlinijas pārdalīto nekustamo mantu daļu īpašnieki ir dažādas personas, tad prasība iesniedzama zolidari pret abiem apgrūtinātās pārdalītās mantas īpašniekiem pēc vietas, kur atrodas kāda no apgrūtinātām daļām. Lai vienas līgumslēdzēju valsts tiesas spriedumus varētu izpildīt otras līgumslēdzēju valsts teritorijā, attiecībā uz šīs nekustamās mantas daļas īpašnieku, nepieciešams iesniegt bez, civilproc. lik. 1276. pantsā minētiem pielikumiem, vēl vietējā notara apliecību, ka uz priekšlikumu labprātīgi apmierināt prasību viena mēneša laikā šīs apgrūtinātās nekustamās mantas daļas īpašnieks atsacījies, vai nav devis atbildes.

4. pants.

Nekustamās mantas, kuŗas nemaz nav ierakstītas zemes grāmatās, kā arī nekustamās mantas, kuŗas bij ierakstītas Pleskavas notariālā arķivā zemes grāmatās, ierakstamas zemes grāmatās saskaņā ar katras valsts iekšējiem likumiem.

5. pants.

Šīs konvencijas noteikumu izvešanai dzīvē abu valstu tieslietu ministri izdod attiecīgas instrukcijas zemes grāmatu nodaļām.

Artikkel 6.

Käesolev konventsioon tuleb ratifitseerida ja ratifikatsioonikirjad vahetatakse Tallinnas. Konventsioon astub jõusse ratifikatsioonikirjade vahetamise silmapilgul ning jääb maksma kaks aastat.

Kui selle tähtaja möödumisel kumbki lepinguosalistest ei avalda soovi käesolevat konventsiooni üles öelda või muuta, loetakse see pikendatuks määramata aja peale ja ta jääb maksma veel kuus kuud arvates päevast, mil kumbki lepinguosalistest ta üles ütleb.

Käesolev konventsioon on valmistatud kahes eksemplaris, eesti ja läti keeles, mille juures mõlemad tekstid on ühevõrra autentsed.

Selle kinnituseks on ülalnimetatud täisvolinikud käesoleva konventsiooni alla kirjutanud ja selle oma pitseritega varustanud.

Riias, 22. juulil 1927. a.

Jul. Seljamaa.
F. Cielens.

6. pants.

Šī konvencija ratificējama un ratifikacijas dokumenti apmainami Tallinnā. Konvencija stājas spēkā ratifikacijas dokumentu apmaiņas brīdī un paliek spēkā divus gadus.

Ja pēc šī termiņa notecēšanas neviena no līgumslēdzēju pusēm neizska vēlēšanos konvenciju uzteikt vai grozīt, viņa skaitas par pagarinātu uz nenoteiktu laiku un paliek spēkā vēl sešus mēnešus skaitot no dienas, kad viena no līgumslēdzēju pusēm to uzteiktu.

Šī konvencija sastādīta divos eksemplaros latviešu un igauņu valodās, pie kam abi teksti skaitas par autentiskiem.

Šo apliecinot augšā minētie pilnvarotie parakstījuši šo konvenciju un uzspieduši tai savus zīmogus.

Rīgā, 1927. gada 22. julijā.

J. Seljamaa.
F. Cielens.

Vabariigi Valitsuse poolt 3. aprillil 1928 a. vastu võetud

167. Tapaloomade hindade keskmised määrad ja nende järgi võetav riigi %-maks 1928/1929 eelarve-aasta kohta.

Tapaloomade pealt võetava riigi %-maksu seaduse § 2 põhjal (R.T. nr. 65/66 — 1920) kinnitatakse tapaloomade hindade keskmised määrad ja nende järgi võetav riigi %-maks 1928/1929 eelarve-aasta kohta järgmiselt:

Veised, kelle eluskaal üle 650 kg	135 kr.
Pullid, „ „ „ 330 „	55 „
Lehmad, „ „ „ 330 „	45 „
Veised, „ „ alla 330 „	30 „
Vasikad	18 „
Lambad, kitsed	10 „
Sead, lihakaal kuni 30 kg	10 „
„ „ „ 30— 65 „	35 „
„ „ „ 65—100 „	55 „
„ „ „ 100—130 „	80 „
„ „ „ 130—160 „	110 „
„ „ „ 160—200 „	130 „
„ „ üle 200 „	160 „
Hobused	30. „
Seasink	7 kr. 50 s.
Lambasink	2 „ 50 „
Sulatamata loomarasva kg pealt	50 „
Vorsti kg pealt	1 kr.

Selle järele võetakse riigi %-maksu tapaloomade pealt 1928/1929 eelarve-aastal järgmiselt:

Veised, eluskaal üle 650 kg	2 kr. 70 s.
Pullid, „ „ 330 „	1 „ 10 „
Lehmad, „ „ 330 „	90 „
Veised, „ alla 330 „	60 „
Vasikad	18 „
Lambad, kitsed	10 „
Sead, lihakaal kuni 30 kg	20 „
„ „ „ 30— 65 „	70 „
„ „ „ 65—100 „	1 kr. 10 „
„ „ „ 100—130 „	1 „ 60 „
„ „ „ 130—160 „	2 „ 20 „
„ „ „ 160—200 „	2 „ 60 „
„ „ üle 200 „	3 „ 20 „
Hobuste pealt	60 „
Hobuste veerandi (liha) pealt	15 „
Veiseliha veerandi pealt üle 80 kg	70 „
Veiseliha veerandi pealt üle 40 kg	25 „
Veiseliha veerandi pealt alla 40 kg	15 „
Seasingi pealt	15 „
Lambasingi pealt	5 „
Sulatamata loomarasva kg pealt	1 „
Vorsti kg pealt	2 „

See määrus hakkab maksma 1. aprillist 1928 a., mis ajast kaotab maksvuse Vabariigi Valitsuse määrus 18. märtsist 1927 a. (R.T. nr. 30 — 1927).

Riigivanem J. Tõnisson.
Põllutööminister Osk. Köster.
Riigisekretäri abi Rich. Övel.

168. Teedeministeeriumi ülemääraliste riigiteenijate koosseisu täiendus.

Riigiasutuste koosseisude ja riigiteenijate palkade seaduse (R.T. nr. 27 — 1927) §§ 4 ja 6 ja Vabariigi Valitsuse poolt 9. aprillil 1927 a. vastu võetud juhtnööride (R.T. nr. 37 — 1927) põhjal määran kindlaks teedeministeeriumi ülemääraliste riigiteenijate koosseisu ja tasumäärade täienduse R.T. nr. 76 — 1927 a. avaldatud koosseisule ja tasumääradele, järgmiselt, arvates 16. veebruarist 1928 a. kuni 1. augustini 1928 a.

Ameti või teenistuskoha nimetus	Teenijate arv	Kuupalk	Lisatasud
Riigi raudteedevalitsus.			
Papiniidu-Lelle k.-r. liini koosseis.			
D. Ehituse direktsioon.			
Liini järelevalve.			
Teemeister II j.	3	110.—	Korter
Eestöötegija I j.	3	70.—	Korter
Eestöötegija II j.	6	65.—	Korter
Remonditööline I j.	9	58.—	Korter
Remonditööline II j.	18	57.—	Korter
E. Ekspluatatsiooni direktsioon.			
Jaamade tehniline teenistus.			
Jaamaülem IV kl.	4	100.—	Korter
Jaama korraldaja IV kl.	6	70.—	Korter
Jaama korraldaja V kl.	1	70.—	Korter
Roopaseadja	13	58.—	Korter
Puhkeruumi vaht	2	50.—	Korter
Jaamade kaubanduslik teenistus.			
Valvur-piletimüüja	5	65.—	Korter
Kaubandusametnik	2	60.—	
Rongide teenistus.			
Rongijuht reisirongides	6	75.—	
Rongijuht kaubarongides	6	70.—	
Vanem konduktor	13	65.—	
F. Veodirektsioon.			
Liini teenistus.			
Depoo ülem	1	130.—	
Depoo vedurikütja II j.	2	58.—	
Veduri teenistus.			
Vedurijuht I kl.	2	100.—	
Vedurijuht II kl.	5	90.—	
Vedurijuht III kl.	8	80.—	
Vedurijuhi abi I kl.	5	75.—	
Vedurijuhi abi II kl.	10	70.—	
Veevarustus.			
Veejaama masinist II kl.	1	60.—	
Vaguni järelevaatus.			
Vaguni järelevaataja	2	70.—	
Vaguni puhastaja	2	55.—	
Vaguni määre.			
Vaguniõlitaja	10	60.—	

28. märtsil 1928 a. Nr. 3736.

Teedeminister A. Kerem.

169. Riigikontrolli ülemääraliste riigiteenijate koosseisu täiendus.

Alus: R.T. nr. 27 ja nr. 37 — 1927 a. avaldatud riigiasutuste koosseisude ja riigiteenijate palkade seaduse § 4 ja 9. apr. 1927 a. juhtnöörid.

Riigikontrolli ülemääraliste riigiteenijate koosseis, mis avaldatud Riigi Teatajas nr. 86 — 1927 a. ja nr. 18 — 1928 a., täiendada 1. aprillist 1928 a. järgmiselt:

Ameti nimetus	Arv	Ühe isiku kuupalk Kr.	Lisatasud
Vanem revident	1	200.—	—
Vanema revidendi abi . . .	1	170.—	—
Revident	3	155.—	—
I järgu kontrollametnik	2	130.—	—

Riigikontrolör J. Zimmermann.
Peasekretär Aks. Mei.

---

170. Teedeministri määrus kauba- ja abilaevade masinajuhtkonna ja masinameeskonna astme suurendamise kohta 1928 navigatsiooniaasta kestvuseks.

Alus: Kauba- ja abilaevade masinajuhtkonna ja masinameeskonna sõidu seaduse (R.T. nr. 185/186 — 1925) § 31.

Tarvilikul määral vastava diplomiga mehaanikute puudumisel luban ülemalnimetatud seaduses sisevete laevadel ette nähtud kohtadel 1928 navigatsiooniaasta jooksul ametis pidada meeskonda ühe astme võrra alamate diplomitega.

Tallinnas, 4. aprillil 1928 a. Nr. 3618[27].

Teedeminister A. Kerem.
Mereasjanduse peavalitsuse direktor Avik.

---

171. Välisministeeriumi teadaanne.

Välisministeerium teatab, et Haagis 17. juulil 1905 a. sõlmitud tsiviilprotsessi-konventsiooni vastastikku maksmapaneku kohta käiva Eesti-Taani vahelise deklaratsiooni, alla kirjutatud Tallinnas 9. mail 1927 a. ja Riigikogu poolt vastu võetud 1. novembril 1927 a. (seadus nr. 77, R.T. nr. 102 — 1927), ratifikatsioonikirjad vahetati Tallinnas 13. aprillil 1928 a. Deklaratsioon astus jõusse pärast ratifikatsioonikirjade vahetamist, see on 13. aprillil 1928 a.

Välisminister H. Rebane.